

Posudek konzultantky
na rigorózní práci Mgr. Bc. Jakuba Matochy
„Obchod s vojenským materiálem z pohledu českého a slovenského práva“

Zahraniční obchod s vojenským materiálem je významnou oblastí právní regulace: pro Českou republiku je výroba vojenského materiálu tradičním odvětvím, má tedy význam ekonomický i politický a zároveň z hlediska právní úpravy je oblastí velmi citlivou, v rámci níž je potřebné pečlivě zvažovat mezinárodní i unijní rámec. Velmi jsem přivítala záměr autora navázat na práci diplomovou „Právní limity přeshraničního pohybu vojenského materiálu“ a soustředit se tentokrát na vlastní obchod s vojenským materiálem, a to v komparaci české a slovenské právní úpravy. Záměrem práce, jak vyplývá z Úvodu (s. 4), je popsat a analyzovat zjevné odlišnosti v povinnostech zbrojních podnikatelů tak, aby bylo možno identifikovat, která úprava je pro tyto podnikatele příznivější z hlediska administrativně právní náročnosti s tím, aby případné odlišnosti mohly být zváženy pro případnou implementaci do tuzemského práva.

Rigorózní práce představuje cennou analýzu, autor shromáždil řadu materiálů, které jsou v této citlivé oblasti často na hranici, zda mohou být zveřejněny, o to cennější jsou autorovy rozborů. Používá literaturu jak českou, tak zčásti i zahraniční, cenné jsou i judikáty a internetové zdroje.

Práce je přehledná a vhodně rozvržená. Sestává ze tří kapitol, dále podrobně vnitřně rozčleněných, jimž předchází Úvod a po nichž následuje Závěr.

První kapitola obsahuje základní vymezení pojmů. Připomínka ke s. 5: autor by měl vysvětlit, jak mohla být směrnice 2009/43/ES předlohou k podstatně staršímu zákonu č. 38/1994 Sb.? To je nutno upřesnit. Dále mám připomínku ke s. 11, kde autor pojednává o relevanci nutně použitelných norem pro tuto oblast. Že jsou velmi relevantní, s tím samozřejmě souhlasím, jen připomínám, že nelze kombinovat úpravu v nařízení Řím I s úpravou nutně použitelných norem v ZMPS, protože Řím I je vyčerpávající úpravou a pravidla obsažená v ZMPS se aplikují pouze tam, kde neexistuje unijní regulace, tedy nikoli

v oblasti práva použitelného na závazky (smluvní či mimosmluvní). Autor by měl uvést nějakou přijatelnou definici pojmu zbraně (ke s. 12n.). Druhá kapitola uvádí mezinárodněprávní základ zkoumané problematiky. Dotaz ke s. 35: je možné uvést nějaký příklad z naší praxe, kdy nebyly respektovány zákazy vývozu vojenského materiálu? Třetí kapitola se podrobně věnuje srovnání české a slovenské právní úpravy, analýza je velmi cenná. Škoda, že se autor omezil na tyto dva státy, pro EU je jistě určující úprava v Německu, která podle mého názoru ovlivnila i náš zákon o zahraničním obchodu s vojenským materiálem – „*Kriegswaffenkontrollgesetz*“ (*Gesetz über die Kontrolle von Kriegswaffen*). V Německu je také k dispozici bohatá literatura. K diskusi při vymezení pojmu „základní kapitál“ (s. 57n.): tato diskuse i úvahy autora jsou podnětné, podle mého názoru je ale potřebné klást důraz na formulaci „vklady *pocházející* od zahraničních osob“. S interpretací tohoto ustanovení, která šla do druhého stupně původu vkladů, jsem ale před lety při psaní jednoho posudku neuspěla, musím tedy dát bohužel zapravdu autorovi, že orgány budou zkoumat patrně jen původ vkladů v prvním stupni, což se evidentně často obchází. Ale úmysl zákonodárce je podle mne zřejmý a nemělo by být nezbytné vkládat další interpretační pravidla. Na všechno přece zákony nepotřebujeme.

Práce ústí v Závěr, v němž autor shrnuje poznatky, k nimž v práci dospěl, tedy že bylo identifikováno množství rozdílů mezi českou a slovenskou právní regulací ve vytýčených otázkách. Zejména vstupní podmínky jsou podle autora ve Slovenské republice restriktivnější, na druhé straně jsou kompenzovány např. mírnější úpravou sankcí u veřejnoprávních deliktů. Obě úpravy však celkově hodnotí jako kvalitní. Tyto poznatky jsou cenné a bylo by vhodné, kdyby autor alespoň některé vybrané partie této práce publikoval.

Rigorózní práci hodnotím velmi pozitivně, při ústní obhajobě by se autor měl vyjádřit k výše naznačeným otázkám.

Práci plně doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Bc. Jakubu Matochovi přiznán akademický titul JUDr.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.

V Praze dne 31.12.2015